

13. Семереньи О. Введение в сравнительное языкознание / Освальд Семереньи. – М. : Прогресс, 1980. – 408 с.
14. Стеріополо О. І. Гендерні розбіжності вимовляння німців / О. І. Стеріополо, О. М. Зінченко // Читання як засіб розвитку іншомовної мовленнєвої компетенції. – Ізмаїл, 2010. – С. 28–36.
15. Busch A. Germanistische Linguistik. Eine Einführung / A. Busch, O. Stenschke. – 2, korrigierte und durchgesehene Auflage. – Tübingen : Günter Narr Verlag, 2008. – 256 S.
16. Goldsmith J. A. The Handbook of Phonological Theory / J. A. Goldsmith. – London : Wiley-Blackwell, 2011. – 968 p.
17. Shevel'yov G. Y. A Prehistory of Slavic : The Historical Phonology of Common Slavic / George Y. Shevel'yov. – Heidelberg : Carl Winter, Universitätsverlag, 1964. – 662 p.
18. Steriopolo O. I. Theoretische Grundlagen der deutschen Phonetik / O. I. Steriopolo. – Vinnyts'a : Nova Knyha, 2004. – 320 S.

Рудківський Александр. Становление смычных согласных в германских и славянских языках. В статье детализировано в первую очередь становление смычных согласных в индоевропейской языковой системе, их развитие в общегерманском и древнеславянском языках с помощью диахронических констант. Рассмотрены противопоставления сильных глухих и слабых звонких смычных согласных в германских языках и звонких и глухих прорывных фонем славянских языков. Определено, что типичными фонологическими признаками смычных согласных фонем германских и славянских языков являются их место и способ артикуляции. Проанализирован такой специфический фонологический признак немецкого языка, как придыхательность глухих прорывных согласных и специфическая мягкость пловивных согласных фонем украинского, русского и польского языков. Проанализированы фонетические процессы в смычных согласных современных германских языков, которые характеризуются спирантизацией и фортизацией алофонов звонких смычных согласных фонем. Определена возможная аффрикатизация смычных согласных славянских языков. Охарактеризованы корреляционные оппозиции прорывных согласных в фонемных системах сопоставляемых языков, которые проявляют больше отличных, чем общих признаков.

Ключевые слова: глухой, звонкий, палатализация, смычность, корреляция.

Rudkivskyi Oleksandr. Formation of Stop Consonants in Germanic and Slavic Languages. The article considers firstly the problem of the formation of stop consonants in Indo-European language system, their development in an Proto-Germanic and in Old Slavonic languages using diachronic constants. The strong opposition of the strong voiceless and weak voiced stop consonants in Germanic languages and of the voiced and unvoiced phonemes in Slavic languages has been considered. It is determined that the typical signs of phonological plosive consonant phonemes of Germanic and Slavonic languages are their place and manner of articulation. Such specific phonological features of German language as aspiration of voiceless consonants has been analyzed, and a specific softness of plosive consonants in Ukrainian, Russian and Polish has been distinguished. It has been analyzed that phonetic processes in stop consonants of modern Germanic languages are characterized by spirantization and fortization of allophones of voiced stop consonants. The possibility of affricatization of stop consonants in Slavic languages has been determined. The opposition correlations of plosive consonants in phonemic systems of compared languages show more differences than common features.

Key words: voiceless, voiced, palatalization, plosive, correlation.

Стаття надійшла до редколегії
09.01.2015 р.

УДК 811.111'232

Галина Тригуб

Психолінгвістичні особливості афективно-мотиваційних стратегій оволодіння іноземною мовою

У статті відображено результати теоретичного обґрунтування та емпіричного дослідження афективно-мотиваційних стратегій оволодіння іноземною мовою студентами нефілологічних спеціальностей. Запропоновано визначення стратегій оволодіння іноземною мовою як емоційно-мотиваційних закономірностей у прийнятті рішень стосовно розуміння й породження іноземної мови. Для емпіричного вивчення прояву афективно-мотиваційних стратегій оволодіння іноземною мовою складено вибірку із 50 студентів – магістрів і бакалаврів психологів. Мета емпіричного дослідження афективно-мотиваційних стратегій оволодіння іноземною мовою –

© Тригуб Г., 2015

визначення провідних мотиваційних та емоційних чинників ефективного оволодіння іноземною мовою. Для емпіричного дослідження використано метод структурованого мотиваційного інтерв'ю. Результати емпіричного дослідження проблеми дали змогу визначити комунікативні, інструментальні та професійно-розвивальні стратегії оволодіння іноземною мовою, які є важливими складовими загальних афективно-мотиваційних стратегій. Запропоновано нейропсихологічне обґрунтування ефективності афективно-мотиваційних стратегій, а також визначено провідні чинники оволодіння студентів іноземною мовою.

Ключові слова: стратегії, оволодіння іноземною мовою, афективно-мотиваційні стратегії, комунікативні, інструментальні, професійно-розвивальні стратегії.

Постановка наукової проблеми та її значення. Сучасний розвиток вітчизняної освіти, вектор якого задається Новим Законом про вищу освіту, передбачає вільне оволодіння майбутніх фахівців іноземною мовою. Ураховуючи європейський формат вітчизняної вищої освіти, який передбачає інтеграцію вищих навчальних закладів, принцип мобільності як основоположний чинник ефективної підготовки майбутніх фахівців, унормування українських освітньо-кваліфікаційних рівнів відповідно до світових стандартів, з одного боку, полегшує співпрацю університетів, а з іншого – висуває умову вільного оволодіння іноземною мовою, передусім, англійською. Така ситуація зумовлює необхідність теоретичного обґрунтування та емпіричного дослідження стратегій оволодіння іноземною мовою, які ґрунтуються на важливих закономірностях психічного розвитку особистості, когнітивних механізмах обробки нової інформації, упорядкуванні знань у короткотривалій і довготривалій пам'яті тощо.

Отже, важливою методологічною основою дослідження стратегій оволодіння іноземною мовою слугує когнітивний підхід, провідні ідеї якого пояснюють механізми й закономірності оволодіння знаннями та стратегіями [5]. Нестача досліджень із проблеми стратегічного підходу до оволодіння іноземною мовою в руслі когнітивної парадигми, з одного боку, та необхідність підвищення рівня іншомовної компетентності майбутніх фахівців – з іншого, зумовлює **актуальність** запропонованого дослідження.

До основних **завдань** цієї розвідки належить теоретичне обґрунтування та емпіричне вивчення афективно-мотиваційних стратегій оволодіння студентів нефілологічних спеціальностей іноземною мовою.

Виклад основного матеріалу дослідження й обґрунтування отриманих результатів. Поняття стратегії в когнітивній психології тлумачиться як план поведінки чи діяльності, усвідомлена сукупність операцій для розв'язання певної проблеми й досягнення цілей [8].

На думку Р. Оксфорд, стратегії оволодіння іноземною мовою – це специфічні кроки, техніки, або поведінкові акти, які зумовлюють інтеріоризацію, збереження й відтворення нової іноземної або другої мови [9, с. 125]. При цьому вчена чітко розмежує природні та навчальні умови оволодіння: природні умови забезпечують оволодіння другою мовою, тоді як навчальні передбачають засвоєння іноземної мови. Отже, у контексті вищої освіти в Україні особливої значущості набувають саме стратегії оволодіння іноземною мовою.

Серед вітчизняних учених вирізняються дослідження В. О. Моляко із вивчення категорії стратегії оволодіння новою інформацією [6]. Стратегія – це генеральна програма дій, головний напрям пошуку й розробки, що підпорядковує собі інші дії [4, с. 14]. Т. О. Піроженко розглядає стратегії як необхідну низку дій у комунікативному та мовленнєвому розвитку особистості [7]. Усі проаналізовані вище визначення трактують поняття стратегії в широкому сенсі, не розмежовуючи їх на метакогнітивні й когнітивні.

Акцент на метакогнітивних стратегіях став робитися в сучасних когнітивних дослідженнях. Як зазначає Р. Солсо, стратегії – це специфічні метакогнітивні процеси, які забезпечують ефективність інтелектуальної діяльності людини [8]. На противагу когнітивним процесам обробки інформації – сприйманню, пам'яті, мисленню, – які безпосередньо беруть участь у психічному відображенні та перетворенні дійсності, стратегії як метакогнітивні процеси націлені на управління перебігом актуальної пізнавальної діяльності індивіда. Ґрунтовний аналіз метакогнітивних стратегій у контексті інтелектуальної діяльності здійснено в монографії Л. В. Засекої [3]. Вона вважає, що метакогнітивні стратегії – це процесуальна характеристика пізнавальних процесів індивіда, яка виражає закономірності перебігу його інтелектуальної діяльності та полягає в особливостях усвідомлення, планування, управління й рефлексії інтелектуальної діяльності людини. Ураховуючи той факт, що

мовленнєва діяльність людини, іншомовна мовленнєва діяльність, зокрема, є важливою складовою інтелектуальної діяльності особистості, метакогнітивні стратегії беруть активну участь в оволодінні іноземною мовою.

На думку Н. В. Дячук, стратегії володіння іноземною мовою включають підготовчі, плануючі та реалізуючі дії [1]. Зокрема, науковець ґрунтовно аналізує ці види стратегій у контексті перекладу художнього тексту. Сприймання та інтерпретація тексту оригіналу – це підготовчі дії, планування використання лінгвістичних засобів для передачі думки автора вихідного тексту – плануючі дії та власне втілення перекладу – реалізуючі дії [1].

Слід зазначити, що найефективнішим засобом оволодіння іноземною мовою, на думку А. Ребера, є переклад як інтерпретація й почергова трансляція двох мовних систем кодування знань [10]. Оскільки в перекладі задіяні основні когнітивні механізми кодування та декодування інформації, почергова трансляція думки в рідну та іноземну мови стимулює розвиток продуктивних і репродуктивних мовленнєвих дій. Таким чином, стратегії перекладу художніх текстів можна зіставити з ефективними стратегіями оволодіння іноземною мовою під час навчальних завдань, пов'язаних із перекладом.

Для володіння іноземною мовою й адекватного перекладу найважливішими стратегіями, на думку Н. В. Дячук, є стратегії пошуку аналогів, реконструювання, комбінаторних дій, випадкових підстановок та універсальна стратегія [1]. Розглянемо кожну з них докладніше.

Стратегія пошуків аналогів як використання вже відомої мовної конструкції є однією з найпростіших стратегій володіння іноземною мовою. Найчастіше вона використовується при передачі когнітивної інформації, коли в мові перекладу існує чіткий лінгвістичний еквівалент. Стратегія пошуків аналога притаманна дослівному перекладу текстів при відсутності культурних реалій. Науковець зазначає, що при перекладі цих текстів можна вдаватися до таких трансформацій, як опущення й додавання, які вважаються найпростішими перекладацькими стратегіями [1]. Вважаємо, що ця стратегія може широко використовуватися на початкових етапах оволодіння іноземною мовою, переважно під час аналізу професійно спрямованих текстів.

Стратегії реконструювання є складнішими за трансформації додавання та опущення, тому можуть застосовуватися у навчальних завданнях середнього й складного ступенів важкості.

Стратегія комбінаторних дій передбачає вдаль сполучення лексичних і граматичних лінгвістичних прийомів для досягнення адекватності перекладу (опущення, додавання, конкретизація, генералізація, диференціація). Застосовуючи цю стратегію, перекладач може вдатися до описового перекладу при наявності смислових лакун у вихідному й цільовому текстах. Тому текст перекладу може мати більший розмір та відрізнятися за характеристикою подільності [1]. Навчальні завдання, для виконання яких потрібно використати ці стратегії, слід застосовувати при узагальнюючих темах, підсумкових контролях, під час яких студенти можуть синтезувати навчальний матеріал із різних тематичних підрозділів.

Найскладнішими вважаємо універсальні стратегії та стратегії випадкових підстановок, оскільки вони, на наш погляд, характеризуються найбільшою евристичністю. Універсальна стратегія характеризується вмідим поєднанням усіх виділених вище стратегій, які охоплюють різноманітні лексичні й граматичні трансформації, тому її найкраще використовувати для перекладу художнього тексту. Саме художні тексти спонукають до вияву оригінального та творчого підходу студентів для розв'язання іншомовного завдання.

Нейропсихологічні пояснення ефективності стратегій оволодіння іноземною мовою ґрунтуються на нейронному механізмі Шумана, який відображає збудження від стимулу, що є приємним і цікавим для індивіда [11]. Цей механізм відображає роль лімбічної системи в упізнанні певного стимулу, який супроводжується відповідними емоціями й виникає в конкретних ситуаціях. Саме тому механізм Шумана ще називається мотиваційно-емоційним.

У класифікації, запропонованій Р. Оксфорд, стратегії оволодіння іноземною мовою представлені шістьма групами: мнемічними, когнітивними, компенсаторними, метакогнітивними, афективно-мотиваційними й соціальними [9]. Серед мнемічних, когнітивних і метакогнітивних стратегій виділяють оволодіння готовими кліше (заучування, імітація моделей, аналіз моделей, надгенералізація, перенесення, аналіз висловлювання), оволодіння творчим мовленням (сприймання та породження мовлення за формальними ознаками й функціональною значущістю повідомлення). Афективно-мотива-

ційні стратегії містять мотивацію до оволодіння іноземною мовою, очікування, пізнавальні інтереси та комунікативні потреби.

На думку О. О. Залевської, стратегії – це загальні закономірності в прийнятті рішень упродовж пізнавальної діяльності людини [2]. Отож, чином, адаптуючи це визначення до оволодіння іноземною мовою, вважаємо, що стратегії оволодіння нею – це загальні закономірності в прийнятті рішень стосовно розуміння й породження іноземної мови, а афективно-мотиваційні стратегії – це емоційно-мотиваційний супровід прийнятих рішень стосовно сприймання та породження інформації.

Процедура емпіричного дослідження. Для емпіричного вивчення прояву афективно-мотиваційних стратегій оволодіння іноземною мовою складено вибірку із 50 студентів – магістрів і бакалаврів-психологів Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки та Національного університету «Острозька академія» віком від 20 до 23 років. Метою емпіричного дослідження афективно-мотиваційних стратегій оволодіння іноземною мовою було визначення провідних мотиваційних й емоційних чинників ефективного оволодіння іноземною мовою.

Для емпіричного дослідження було використано метод структурованого мотиваційного інтерв'ю із переліком таким питань: самооцінювання власної іншомовної компетенції з розуміння англійської мови під час читання, слухання та говоріння; як довго триває процес оволодіння іноземною мовою у Вашому житті; скільки всього Вам років; із якого віку Ви почали вивчати англійську мову вперше на офіційному рівні; у якому віці Ви стали вивчати англійську неофіційно, самостійно; зазначте, які фактори дали Вам змогу підвищити рівень іншомовної компетенції; чи Ви використовуєте будь-які методи оволодіння іноземною мовою самостійно: наприклад сайти Посольства Великої Британії, on-line-програми тощо; зазначте ті сфери, у яких Ви використовуєте англійську мову впродовж свого життя; які особистісні мотиви спонукають Вас оволодівати англійською мовою; які аспекти оволодіння англійською мовою є найбільш складними для Вас?

Для оцінювання відповідей на питання закритого типу та їх стандартизації використовувалася шкала від 1 до 10, для відповідей на питання відкритого типу застосовувався *метод якісної інтерпретації* даних. Для здійснення зіставного аналізу емоційно-мотиваційних особливостей оволодіння студентів із різним рівнем іншомовної компетентності іноземною мовою сформовано три вибірки: із низьким (1–3); середнім (4–6) і високим рівнем іншомовної компетентності. Розподіл вибірки ґрунтувався на середньогрупових показниках іншомовної компетентності на основі самооцінювання (M) та показниках стандартного відхилення (SD), відповідно $M \pm SD$. Для верифікації результатів самооцінювання студентами власної іншомовної компетентності було враховано їхні поточні бали з англійської мови за зимовий семестр 2014/2015 навчального року. Зіставивши результати академічної успішності й результати самооцінювання, а також результати бесід із викладачами англійської мови цих студентів остаточно сформовано три групи досліджуваних. До першої групи увійшли досліджувані (17 осіб) із середнім груповим балом іншомовної компетентності, який коливається в межах $2 \pm 1,2$; до другої групи – досліджувані (14 осіб) із середнім груповим балом іншомовної компетентності, що перебуває в межах $6 \pm 2,1$; до третьої – досліджувані (14 осіб), із середнім груповим балом іншомовної компетентності $8,2 \pm 1,7$. Респонденти, результати самооцінювання яких значно розходились із показником академічної успішності (п'ять осіб), вилучені із дослідження.

Зупинимося на аналізі емоційно-мотиваційних особливостей оволодіння іноземною мовою детальніше. Для студентів першої групи із низьким рівнем іншомовної компетентності притаманні вузькі мотиваційні спонуки для оволодіння іноземною мовою. Для більшості з них основною метою став виїзд за кордон для постійного проживання. Ці студенти практично не зазначають самостійне оволодіння іноземною мовою, а вказують лише на офіційне навчання в школі, початок якого припадає на вік 10–12 років. До основних чинників оволодіння іноземною мовою належать спілкування з одногрупниками на заняттях з англійської мови в університеті. Для використання англійської мови в повсякденній діяльності студенти використовують такі види активності, як слухання англійськомовних пісень і радіопередач. Серед основних труднощів досліджувані цієї групи зазначають граматику англійської мови, зокрема узгодження часів та використання артиклів. Таким чином, ці стратегії оволодіння іноземною мовою мають функціональне призначення й можуть бути умовно позначені як комунікативні.

Для студентів другої групи із середнім рівнем іншомовної компетентності притаманні різноманітні мотиваційні чинники для оволодіння іноземною мовою. Зокрема, респонденти відзначають

необхідність вільного читання й розуміння англомовної літератури для розширення професійної компетентності та подальшого вільного використання англійської мови в професійній діяльності. Початок вивчення англійської мови в школі припадає на вік 6–7 років, що значно відрізняється від першої групи досліджуваних. Серед додаткових способів оволодіння іноземною мовою студенти відзначають читання статей і перегляд відеороликів в Інтернеті. У повсякденній активності англійська мова часто використовується досліджуваними цієї групи для спілкування з англомовними друзями в соціальних мережах Twitter, Skype, Facebook тощо. Серед найважливіших труднощів зазначають удосконалення своєї фонетики й прагнення розмовляти вільно, без акцентів. Ураховуючи специфіку мотивів цієї групи, можемо назвати їхні стратегії оволодіння іноземною мовою як інструментальні, адже вони спрямовані на досягнення іншої глобальної мети (працевлаштування) завдяки іншомовній комунікації.

Для студентів третьої групи з високим рівнем іншомовної компетентності важливі працевлаштування й професійне зростання за умови вільного володіння іноземною мовою. Примітним є те, що більшість із них почали вивчати англійську мову в дуже ранньому віці, у дитячих садочках чи з індивідуальним репетитором. У повсякденній діяльності ці студенти використовують англійську мову для спілкування з родиною, друзями, перегляду фільмів, слухання музики й радіопередач, а також у навчанні у ВНЗ. Серед основних труднощів оволодіння іноземною мовою студенти зазначають оволодіння різними діалектами та різновидами англійської мови, які використовуються в різних країнах. Таким чином, ці стратегії оволодіння іноземною мовою можуть бути означені як професійно-розвивальні.

Результати аналізу відповідей студентів усіх груп дали змогу узагальнити чинники ефективного оволодіння іноземною мовою в порядку їх значущості (див. табл. 1).

Таблиця 1

Чинники ефективного оволодіння студентів ВНЗ англійською мовою

Чинники оволодіння іноземною мовою	Відсотковий розподіл студентів, які надали пріоритет, %
Читання	77,8
Самоосвіта	66,7
Заняття з англійської мови в університеті	46,7
Спілкування з друзями	35,6
Перегляд фільмів	35,6
Слухання радіоноvin	11,1
Спілкування з родиною	4,4

Як видно з таблиці, навчальні заняття з англійської мови потребують оптимізації щодо своєї структури, методів навчання, які б могли активізувати афективно-мотиваційні стратегії студентів з оволодіння іноземною мовою, зокрема комунікативні, інструментальні та професійно-розвивальні. Звертає на себе увагу факт надання досліджуваними значної ролі самоосвіті при вивченні іноземної мови, що зіставляється з вимогами кредитно-модульної системи організації навчального процесу у вітчизняних університетах та збільшення годин для самостійної роботи.

Також потрібно врахувати факт надання переваги студентами читанню англомовної літератури, що може широко використовуватися як для збільшення загальної освіченості, виховання засобами художньої літератури, так і для збагачення професійної компетентності засобами спеціалізованої фахової літератури. При цьому важливого значення, як зазначалося вище, набуває двостороння перекладацька діяльність текстів у сукупності стратегій пошуку аналогів, реконструювання, комбінаторних дій, випадкових підстановок та універсальна стратегія. Отже, результати теоретичного й емпіричного дослідження дають підставу для **висновків** про важливість емоційно-мотиваційних стратегій оволодіння іноземною мовою й необхідності їх активізації в навчальному процесі ВНЗ. **Перспективами** подальших досліджень вважаємо розроблення необхідного психолого-педагогічного супроводу для ефективного оволодіння студентів нефілологічних спеціальностей іноземною мовою.

Джерела та література

1. Дячук Н. В. Порівняльний аналіз складових операціонального блоку реалізації творчого потенціалу перекладачів художніх текстів та майбутніх перекладачів / Н. В. Дячук // Психолінгвістика : [зб. наук. пр. ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди»]. – Переяслав-Хмельницький : ФОП Лукашевич О. М., 2013. – Вип. 14. – С. 198–211

2. Залевская А. А. Введение в психолингвистику / А. А. Залевская. – М. : Рос. гос. гуманит. ун-т, 2000. – 382 с.
3. Засекіна Л. В. Структурно-функціональна організація інтелекту : монографія / Л. В. Засекіна. – Острог : Вид-во Нац. ун-ту «Острозька академія», 2005. – 370 с.
4. Засекіна Л. В. Психолінгвістична діагностика : навч. посіб. / Л. В. Засекіна, С. В. Засекін. – Луцьк : РВВ «Вежа» Волин. нац. ун-ту ім. Лесі Українки, 2008. – 188 с.
5. Кубрякова Е. С. Части речи с когнитивной точки зрения / Е. С. Кубрякова. – М. : ИЯ РАН, ТГУ, 1997. – 331 с.
6. Моляко В. О. Стратегії творчої діяльності / В. О. Моляко. – К. : Освіта України, 2008. – 702 с.
7. Піроженко Т. О. Психологія комунікативно-мовленнєвого розвитку дитини : автореф. дис. ... д-ра психол. наук / Т. О. Піроженко. – К., 2004. – 40 с.
8. Солсо Р. Когнитивная психология / Р. Солсо. – СПб. : Питер, 2002. – 592 с.
9. Oxford R. Research of language learning strategies: methods, findings, instructional issues / R. Oxford // The Modern Language Journal. – 1989. – Vol. 73 (4). – P. 404–419.
10. Reber A. Dictionary of psychology / A. Reber. – London : Penguin Books, 1985. – 463 p.
11. Schuman J. A neurobiological perspective on affect and methodology in second language learning / J. A. Schuman. – London : David Fulton Publishers, 1999. – 371 p.

Тригуб Галина. Психолінгвістическіе особенності аффективно-мотиваційних стратегій оволадення іностранным языком. В статтє отображены результаты теоретического обоснования и эмпирического исследования аффективно-мотиваційних стратегій оволадення іностранным языком. Предложено определение стратегій оволадення іностранным языком как эмоционально-мотиваційних закономерностей восприятия, понимания и порождения иностранной речи. Для эмпирического изучения проявления аффективно-мотиваційних стратегій оволадення іностранным языком составлена выборка из 50 студентов – магистров и бакалавров-психологов. Целью эмпирического исследования аффективно-мотиваційних стратегій оволадення іностранным языком было определение ведущих мотиваційних и эмоциональных факторов эффективного оволадення іностранным языком. Для эмпирического исследования использован метод структурированного мотиваційного интервью. Результаты эмпирического исследования проблемы позволили выделить коммуникативные, инструментальные и профессионально-направленные стратегии в составе комплексных эмоционально-мотиваційних стратегій. Предложено нейропсихологическое обоснование эмоционально-мотиваційних стратегій, а также определены основные факторы оволадення іностранным языком студентами.

Ключевые слова: стратегии, эмоционально-мотиваційні стратегии, оволадення іностранным языком, коммуникативные, инструментальные, профессионально-направленные стратегии.

Trygub Galina. Psycholinguistic Peculiarities of Affective and Motivational Strategies of Foreign Language Acquisition. The results of theoretical and empirical study of affective and motivational strategies of foreign language acquisition by students of non-philological specialities are highlighted in the article. The strategies are regarded as affective and motivational laws of speech perception, comprehension and production. Sample of 50 students (Masters and Bachelors of Psychology of Lesia Ukrainka East European National University and National University “Ostrog Academy”) was composed for empirical study of affective and motivational manifestations strategies of a foreign language acquisition. The structured motivational interview method was used for research. Results of empirical study has revealed the communicative, instrumental and professional-developing strategies among affective and motivational strategies. The neuropsychological basis for affective and motivational strategies has been proposed and main factors of foreign language acquisition have been defined.

Key words: strategies, affective and motivational strategies, foreign language acquisition, communicative, instrumental and professional-developing strategies.

Стаття надійшла до редколегії
14.01.2015 р.